ऽइति मखस्य वामस्य शिरो राध्यासमिति यज्ञो वै मखो यज्ञस्य वामस्य शिरो रा-
ध्यासमित्येवैतदाह देवयजने पृथिव्या इति देवयजने हि पृथिव्यै सम्भरति मखाय
त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइति यज्ञो वै मखो यज्ञाय त्वा यज्ञस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्येवैत-
दाह ॥ ९ ॥ अथ वल्मीकवपाम् । देव्यो वस्य इत्येता वाऽएतदकुर्वत यथा-यथै-
तद्यज्ञस्य शिरोऽछिद्यत ताभिरेवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति भूतस्य प्रथमजा
इतीयं वै पृथिवी भूतस्य प्रथमजा तदनयैवैनमेतत्समर्धयति कृत्स्नं करोति मखस्य
वोऽस्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसा-
वेव बन्धुः ॥ १० ॥ अथ वराहुविहतम् । इयत्यग्रऽआसीदितीयती ह वाऽइय-
मग्रे पृथिव्यास प्रादेशमात्री तामिमूष इति वराह उज्जघान सोऽस्याः पतिः प्रजा-
पतिस्तेनैवैनमेतन्मिथुनेन प्रियेण धाम्ना समर्धयति कृत्स्नं करोति मखस्य तेऽस्य
शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुः
॥ ११ ॥ अथादारान् । इन्द्रस्यौज स्येति यत्र वाऽएनमिन्द्र ओजसा पर्यगृह्णात्तदस्य
परिगृहीतस्य रसो व्यक्षरत्स पूयन्निवाशेत सोऽब्रवीदादीर्येव बत मऽएष रसो
ऽस्तौषीदिति तस्मादादारा अथ यत्पूयन्निवाशेत तस्मात्पूतीकास्तस्मादग्नावाहुति-
रिवाभ्याहिता ज्वलन्ति तस्माद्व सुरभयो यज्ञस्य हि रसात्सम्भूता अथ यदेनं त-
दिन्द्र ओजसा पर्यगृह्णात्तस्मादाहेन्द्रस्यौज स्येति मखस्य वोऽस्य शिरो राध्यासं
देवयजने पृथिव्या मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुः ॥ १२ ॥ अथा-
ज्ञाक्षीरम् । यज्ञस्य शीर्षछिन्नस्य शुगुदक्रामत्ततोऽज्ञा समभवत्तयैवैनमेतद्रुचा सम-
र्धयति कृत्स्नं करोति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुः ॥ १३ ॥
तान्वाऽएतान्पञ्च सम्भारान्सम्भरति । पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशुः पञ्चऽर्तवः संवत्स-
रस्य संवत्सर एष य एष तपत्येष उ प्रवर्ग्यस्तदेतमेवैतत्प्रीणाति तान्सम्भृतान-
भिमृशति मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णऽइत्यसावेव बन्धुः ॥ १४ ॥ अथोत्तरतः प-